

Ilonafalu visszavárja a kalákásokat

–*A falubeliek megvendégtették a munkában részt vevőket és az őket támogató vállalkozókat is* –

Gépkocsik és fogatok sora kanyargott vasárnap délután az Ilonafalu környékén élő Rekecki József tanyája felé. Ide invitálták meg a falubeliek az I Vajdasági fürdő- és közösségépítő kaláka fiataljait, akik lovas kocsikkal érkeztek, de azokat is, akik valamilyen módon tettek valamit a vidékünkön eddig páratlan önkéntes akció sikere érdekében. A vendégeket nem akármilyen látvány fogadta: két nagy bográcsban pörköltet főztek, egy-egy nyárson pedig gida, bárány és malac sült, átellenben pedig nagy felállított sátor, alatta a terített asztalok. A zenekar is hangolta már a hangszereket. A vendégeket a falu nevében **Lázár Csaba**, a fürdőépítés ötletének legnagyobb helyi támogatója fogadta, aki szó szerint a fél falut megmozgatta az akció támogatása érdekében.

– A falubeliek jó részének összefogását illetve a segítőkészség koronáját jelenti ez a rendezvény, amellyel meg szeretnénk volna köszönni mindenkinek, hogy felújítják és új, idegenforgalmi tartalmakkal bővítik ki a Barátok kútját, a bővizű Csordakutat, amelyet már alaposan kikezdett az idő vasfoga. Én azonnal a projekt mellé álltam, de meg kell mondanom, hosszú időbe telt, mire a helybeliek is megértették, miért is lenne jó segíteni ezeket a fiatalokat, miért is jó nekünk az, ha egy szép, felújított kutat kapunk, amelyet az állatok itatásán kívül, külön, elkerített területen az emberek is használhatnak. Én nyolc évvel ezelőtt költöztem ide Magyarkanizsáról az egyik szomszédos tanyára. Az 1908-as építésekor még három vályúból álló kút akkor már csak másfélből állt, rövid időn belül pedig egy vályúra maradt. Öt-hat év múlva semmi sem maradt volna belőle, pedig már lassan műemléknek számít. Mivel arra számítunk, hogy a felújított Barátok kútja egyféle turisztikai látványosságnak számít majd, felvetődött bennünk a falusi turizmus gondolata is, ezen a téren azonban majd a jövőben próbálunk lépéseket tenni. Én úgy tudom, hogy a kalákások nagyon megszerették ezt a helyet. Mi visszavárjuk őket, nagyszerű fiatalokat ismertünk meg bennük, és köszönjük nekik még egyszer, hogy éppen a mi szomszédságunkban lévő Barátok kútját választották ki önkéntes akciójuk céljává – mondta el kérésünkre Lázár Csaba.

A vasárnap délutáni vendéglátás házigazdája **Rekecki József** és neje, **Jucika** volt. A Felső Járásszélen lévő Rekecki tanyától alig kétszáz méterre van a Barátok kútja. Ha nem lenne előtte a kukoricatábla, oda lehetne látni, így csak az építkezésen emelt objektum teteje látszik.

– Én itt születtem és itt élek most, 78 esztendővel később is. A lagzim már itt volt ebben a házban, a nászút meg a közeli erdőben faültetéssel telt. Nem volt semmink. Aztán szép lassan bővítettük a tanyát, kiépítettük a kíséző objektumokat, birkákat tartottunk, árultuk a kanizsai piacon a tejtermékeket, és most már ott is van egy házunk, úgyhogy hol ott vagyunk, hol itt a tanyán. Maradt még egy kis földünk, de már nem bírunk gazdálkodni, eljárt felettünk az idő, ezért kiadtuk árendába. Nyugdíjasok vagyunk, maradt még 22 birkánk, annyi meg csak nekünk az elég. Két lányt felneveltünk, az idősebbik Pesten él, ott két unokánk van, a Völgyesre férjhez ment lányunknál pedig egy. Persze már azok is megnőttek. Voltam már a budapesti gyerekeknél is, de az az emeleti lakás nekem olyan volt, mint madárnak a kalitka. Ami ezt a kalákát illeti, nagyon szép dolognak tartom, támogatom is, azért is ajánlottam fel a tanyámat erre a rendezvényre, de egy valamitől félek, mégpedig attól, hogy nem lesz hosszú életű a felújított kút. Ezt rendesen be kéne keríteni, ha lehet őrizni is, mert tönkreteszi a jónép. Itt a Járáson még eddig bármit is csináltak, mindent tönkre tettek – nyomatékosította fejesóválva mondandóját Józsi bácsi.

Az esemény ideje alatt Jucika néni igazi háziasszonyként sürgött-forgott. Mindenkihez volt egy-két kedves szava, mindenkit kínált, invitált az asztalhoz. Azt mondja, egészségileg nem panaszkodnak, élnek és virulnak, meg vannak, nem engednek a huszonegyből! Amennyire bírják, teszik a dolgukat és így múlnak szép lassan mindennapjaik. Elmondta, hogy árulják a tanyát is. Talán nem is lenne rossz ötlet a felújított Barátok kútja mellett kialakítani egy vendégfogadó tanyát, ami nyilván nagyot lendítene az ilonafalusiak falusi turizmus iránti törekvésein.

Általános megállapítás szerint a nagyszerű délutánon és az azt követő esten kalákások, helybeliek és vendégeik is kiválóan érezték magukat.

Szöveg és fotók: Bödő Sándor